

סדר דיון: רגיל

בעניין: 1. _____ כוסבה

ת.ז. _____
ממחנה הפליטים קלנדיה

2. _____ כוסבה

ת.ז. _____
ממחנה הפליטים קלנדיה

3. _____ כוסבה

ת.ז. _____
ממחנה הפליטים קלנדיה

כולם ע"י ב"כ עוה"ד האלה ח'ורי ו/או
אליהו אברם ו/או הישאם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעים

נ ג ד

1. _____ שמש, ת.ז. _____

מרחוב מעלות דפנה 117
ירושלים 97762

2. _____ אפשטיין, ת.ז. _____

מרחוב אברבנאל 37
חיפה 26226

3. _____ מקבלי, ת.ז. _____

מרחוב קיבוץ גלויות 1
חדרה 38483

4. _____ צור, ת.ז. _____

מרחוב סירקין 7
נתניה 42352

5. _____ סוכר, ת.ז. _____

מרחוב הגדוד העברי 1
בת-ים 59414

6. _____ גבע, ת.ז. _____
מרחוב קרון אהרון 18
ראשון לציון 75257
7. _____ פליישמן, ת.ז. _____
מרחוב אנדריוס 4
נתניה 42265
8. _____ ליבוביץ, ת.ז. _____
מרחוב מעלה אפרים 34
מעלה אפרים 90638
9. _____ נוני, ת.ז. _____
מרחוב ורד 3
מבשרת ציון 90805

הנתבעים

מהות התביעה: כספית

סכום התביעה: 86,683 ש"ח

כתב תביעה

1. התובעת מס' 1 (להלן: "התובעת"), ילידת 1954, נשואה ואם ל-7 ילדים, תושבת מחנה הפליטים קלנדיה.
2. התובע מס' 2, שהינו בנה של התובעת, יליד 1974, נשוי, תושב מחנה הפליטים קלנדיה. בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה היה התובע מס' 2 בן 15 שנים.
3. התובע מס' 3 שהינו גיסה של התובעת, יליד 1976, נשוי, תושב מחנה הפליטים קלנדיה. בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה היה התובע מס' 3 בן 13 שנים.
4. הנתבעים היו בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה חיילים בשירות סדיר בצה"ל, ביחידת חרמ"ש, שהיתה מופקדת באותה תקופה על מחנה הפליטים קלנדיה.
5. בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה היתה התובעת המחזיקה כדין של בית במחנה הפליטים בקלנדיה. באותו זמן היה הבית מורכב מקומת קרקע ששימשה למגורים, קומה שנייה שהשלד שלה היה גמור וגג (להלן: "הבית").

האירוע

6. בתקופה הרלוונטית לכתב התביעה, גג הבית שימש באופן קבוע לתצפיות יום של חיילי צה"ל.
7. חיילי צה"ל היו נכנסים שלא כדין גם לקומה השנייה של הבית (שבבנייה), ובין היתר, מבעירים בה אש תוך שימוש בעצים שהיו מיועדים לבנייה.
8. על רקע השימוש הנ"ל בקומה השנייה של הבית, התפתחו חיכוכים בין משפחת התובעת לבין חיילי צה"ל. ב-7.2.90 בשעות הבוקר המוקדמות, הוביל הדבר גם לתקרית אלימה שבמהלכה נחבלו כמה מבני המשפחה וקצין צה"ל.
9. באותו יום, דהיינו ב-7.2.90, היו בתצפית הגג הנתבעים מס' 7-9.
10. הנתבעים מס' 1-6 גמרו ביניהם והחליטו להגיע לבית ולערוך בו "פעולת תגמול" בהמשך לאירוע מהבוקר וכדי לנקום במשפחה, להטיל עליה אימה ולהרתיע אותה.
11. ב-7.2.90 בשעות הצהריים המאוחרות (בערך בשעה 15:00) הגיעו הנתבעים לבית כדי להוציא לפועל את כוונתם. באותה עת היו בבית התובעת, הנתבעים מס' 2 ו-3, שתי ילדות קטנות ותינוק בן שנה וחצי.
12. הנתבעים מס' 1-6 נכנסו לבית, לקומת המגורים.
13. מייד עם היכנסם לבית, ניפץ אחד הנתבעים מס' 1-6 את המזנון שהיה בסמוך לדלת הכניסה: באמצעות קת הנשק שלו שבר אחד מהנתבעים מס' 1-6 את חלקי הזכוכית של המזנון שעמד בסמוך לדלת הכניסה לבית. אותו נתבע גם רוקן לארץ את תכולת המזנון וכלי הזכוכית שבו נשברו לרסיסים.
14. הנתבעים מס' 1-6 המשיכו להפוך את הדירה ולהרוס את תכולתה.
15. בחדר השינה של הילדים:
  - א. רוקנו את ארון הבגדים שבחדר השינה של הבנים וזרקו את תכולתו על הריצפה.
  - ב. עקרו שתי דלתות של ארון הבגדים, ושברו אותן.
  - ג. שברו את מדפי ארון הבגדים.
  - ד. הפכו את המזרונים ואת מצעי המיטות והטיילו אותם על הריצפה.
  - ה. שברו את לוחות העץ של המיטות.
16. בחדר השינה של התובעת:
  - א. שפכו את כל תכולת הארון על הריצפה.

- ב. הפכו את מצעי המיטה ואת המזרון.
- ג. שפכו את תכולת ארון הטואלט וזרקו את הבשמים שהיו בו על הריצפה.
- ד. קרעו את תמונות ילדיה של התובעת שהיו במעטפה בארון, ורמסו אותן ברגליהם.
- ה. קרעו מסמכים אישיים.
- ו. הפכו את הטלויזיה - אולם זו לא נשברה, שכן נפלה על הבגדים שהיו מוטלים על הריצפה.
17. בחדר הכניסה שברו דלת פנימית שחציה עץ וחציה זכוכית.
18. בשלב זה תפסו שניים מהנתבעים מס' 1-6 את התובעים מס' 2 ו-3, שהיו אותה עת במטבח, וגררו אותם אל גג הבית. בדרך, אחד הנתבעים מס' 1-6 צעק לעבר התובע מס' 2: "יא מניאק, אל תדבר שום דבר, תשתוק" והנחית עליו מכת אגרוף.
19. התובעים מס' 2 ו-3 הושבו ברחבה שבקצה מדרגות הבית, שמובילה לגג הבית.
20. בינתיים, שאר הנתבעים מס' 1-6 נכנסו למטבח הבית, הוציאו את כל כלי המטבח ממקומם, שברו צלחות וכיסאות, פתחו את המזווה, קרעו שקים של אורז, סוכר, עדשים וטה ושפכו את תכולתם על הריצפה.
21. משסיימו להחריב את המטבח, הצטרפו הנתבעים שעוד לא היו על הגג, לחבריהם שכבר היו למעלה.
22. אחד הנתבעים הניח את רגלו על מצחו של התובע מס' 2, ודחף את ראשו לקיר.
23. זה היה האות לתחילתה של מסכת התעללויות כלפי התובעים מס' 2 ו-3 שנמשכה מספר שעות ושנטלו בה חלק כל הנתבעים 1-9 יחדיו (להלן: "הנתבעים").
24. להלן פרטי ההתעללויות:
- א. הנתבעים הורו לתובעים מס' 2 ו-3 (להלן: "הנערים") לשכב על גבם בתוך שלולית מים שנקוותה על הגג. יצויין כי אותו יום בפברואר היה יום חורפי קר וגשום.
- ב. התובע מס' 2, לפני שהושכב בשלולית, הוכה על ידי כמה מהנתבעים ונזרק אל תוך השלולית בכוח.
- ג. גם בהיותם שוכבים על גבם בתוך שלולית המים, בעטו הנתבעים בנערים, ודחפו אותם באמצעות רגליהם. הבעיטות היו מכוונות בין היתר לראשיהם של הנערים.

- ד. הנתבעים נטלו מרצפות בגודל 30 ס"מX30 ס"מ, שהיו מונחות על גג חדר המבוא לגג, וזרקו אותן מלמעלה בסמוך לשני הנערים השוכבים כדי להבהילם.
- ה. הנתבעים אף נטלו מספר מרצפות וערמו אותן זו על זו על בטניהם של הנערים.
- ו. הנתבעים שפכו מים ממיכל פלסטיק שהיה על הגג על פניהם של הנערים.
- ז. משהעז התובע מס' 2 לנוע באופן שהמרצפות נפלו מעליו, הוא נלקח ע"י אחד הנתבעים לפינת הגג, שם בעט בו אותו נתבע, ובמיוחד בעט בחוזקה בקרסוליו.
- ח. אחד הנתבעים עלה על נתבע מס' 2 במלוא משקלו ועמד עליו משך מספר שניות.
- ט. ההתעללויות הנ"ל בנערים לוו בהטחת קללות, באיומים ובלעג.
- י. הנערים אולצו להישאר כשהם שוכבים במים משך מספר שעות ורק אחר כך, הורשו לרדת חזרה לביתם כשהם רטובים, רועדים מקור ושפתיים כחולות.
25. יש לציין, כי התובעת ניסתה לעלות לגג לברר מה עלה בגורל הנערים, אך הנתבעים מנעו זאת ממנה.
26. כל הנתבעים היו שותפים למסכת ההתעללות שהתרחשה על הגג. כל אחד מהנתבעים נטל חלק בפעולות האלימות שננקטו כלפי גופם של הנערים התובעים ו/או השתתף בהחלטה להשכיבם בשלולית ולהשאירם בה ו/או עודד את חבריו להמשיך בהתנהגות האלימה ו/או לא נקף אצבע על מנת למנוע ולהפסיק את ההתעללויות הנ"ל.
27. התובעים אינם מסוגלים לשייך איזשהו מהמעשים האלימים שתוארו לעיל למי מהנתבעים, אולם כאמור, הנתבעים פעלו בצוותא חדא.
28. בעקבות האירוע שתואר לעיל בפירוט רב, נפתחה חקירת מצ"ח, והנתבע מס' 1 הועמד לדין בפני בית הדין הצבאי המחוזי של פיקוד מרכז והורשע על סמך הודאתו ביום 30.10.90 בעבירות של תקיפה עפ"י סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז ושל התנהגות שאינה הולמת בניגוד לסעיף 130 לחש"צ.

אחריות הנתבעים

29. הסגת גבול במקרקעין

בכניסת הנתבעים מס' 1-6 לבית, הם ביצעו עוולה של הסגת גבול במקרקעין כמשמעות מושג זה בסעיף 29 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) תשכ"ח-1968 (להלן: "הפקודה").

הכניסה לבית והפעולות שבוצעו בתוכו, שמהוות הפרעה למקרקעין, היו כולן שלא כדין.

אין חולק שלחייילי צה"ל בגדה המערבית נתונה הסמכות להיכנס לבתים ולחפש בהם ללא צו למען שמירה על בטחון האיזור, אלא שבמקרה דנן, נעשתה הכניסה לבית ללא שום צורך צבאי, בניגוד להוראות ואך ורק כפעולת עונשין בלתי חוקית.

30. הסגת גבול במטלטלין

בהפיכת חפצי הבית השונים, זריקת תכולת הארונות לריצפה, השבירה וההריסה של חפצים ודלתות, וקריעת המסמכים והתמונות, ביצעו הנתבעים מס' 1-6 עוולות של הסגת גבול במטלטלין כמשמעות מושג זה בסעיף 31 לפקודה.

אין חולק על כך שלחייילי צה"ל בגדה המערבית היתה הסמכות לערוך חיפושים בבתים לצרכים בטחוניים ותוך הקפדה על זהירות מירבית שלא ייגרם נזק לרכוש במהלך החיפוש.

במקרה דנן, לא היה מדובר כלל בחיפוש, אלא בהתעמרות. הנתבעים מס' 1-6 כלל לא התכוונו לגלות דבר מה באמצעות פעולותיהם הנ"ל. כל שביקשו היה להטיל אימה על משפחת התובעת בעקבות האירוע מאותו בוקר. הנתבעים מס' 1-6 לא נזהרו ברכושה של התובעת, אלא להיפך, גרמו לו נזק בזדון.

31. כליאת שווא

הנתבעים מס' 1-9 ביצעו עוולה של כליאת שווא, כמשמעותה בסעיף 26 לפקודה, בכך ששללו שלא כדין את חירותם של הנתבעים מס' 2 ו-3, שלילה מוחלטת, בכך שאילצו אותם להישאר שכובים על גבם בתוך שלולית המים ומנעו מהם לקום ולרדת מהגג, וכל זאת למשך מספר שעות. שלילת חירותם של התובעים מס' 2 ו-3 ע"י הנתבעים מס' 1-9 נעשתה על ידי שימוש באלימות פיזית וניצול הופעתם של הנתבעים מס' 1-9 במדי צה"ל כשהם חמושים ברובים.

32. תקיפה

א. הנתבעים מס' 1-9 ביצעו כלפי התובעים מס' 2 ו-3 עוולה של תקיפה, כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודה, בכך שהשתמשו בכוח במתכוון נגד גופם, לרבות ע"י הכאתם בצורות שונות, דחיפתם, שפיכת מים עליהם והערמת מרצפות על בטנם, וכל זאת שלא בהסכמתם.

ב. כן יטענו התובעים מס' 2 ו-3 כי הנתבעים מס' 1-9 תקפו אותם משניסו ו/או איימו על ידי מעשה ו/או תנועה להשתמש בכוח כאמור נגד גופם, ותוך כדי שהנתבעים מס' 1-9 גורמים לתובעים להניח שאכן יש להם אותה שעה הכוונה והיכולת לבצע את זממם.

33. רשלנות

התובעים יוסיפו ויטענו כי האירוע הנ"ל ונזקיהם נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או אדישותם של הנתבעים, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים במצטבר:

א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או צווי ו/או הנחיות צה"ל.

ב. התנהגו בזלזול ו/או בקלות דעת ו/או באי איכפתיות כלפי רכושה של התובעת וגופם של התובעים מס' 2 ו-3.

ג. לא עשו כל שביכולתם של חיילים סבירים לעשות בכדי למנוע את אירוע הנזק.

ד. אותם נתבעים שהיו בתפקיד פיקודי, הזניחו את חובתם לפקח על החיילים שפעלו תחת פיקודם ולוודא שיצייתו לפקודות הצבא וינהגו באורח ההולם חייל צה"ל.

ה. השתמשו לרעה בסמכותם בכך שנטלו את החוק לידיהם והפעילו כח נגד התובעים מס' 2 ו-3 ופגעו ברכושה של התובעת מס' 1 ללא כל הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה.

ו. הנתבעים לא מילאו את חובתם כלפי התובעים, חובה המוטלת עליהם כחיילי צה"ל, המופקדים על שמירת הסדר הציבורי במחנה הפליטים קלנדיה, לשמור על הרכוש, ועל שלמות הגוף ולמנוע עבירות.

34. הפרת חובה חקוקה

א. התובעים יוסיפו ויטענו כי הנתבעים מס' 1-9 הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובנן הנכון, להגן על סוג האנשים עימם נמנים התובעים, וכי האירוע והנזקים שבעקבותיו נגרמו עקב הפרת אותן חובות.

ב. התובעים יטענו כי בין היתר, הפרו הנתבעים מס' 1-9 את החובות החקוקות שבחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובחוק השיפוט הצבאי תשט"ו-1955 (להלן: "החש"צ").

35. ליתר פירוט, ומבלי לפגוע בכלליות הנטען לעיל, יטענו התובעים כי הנתבעים מס' 1-9 הפרו את החובות שלהלן:

א. סעיף 280 (י) לחוק הקובע, כי עובד הציבור שתוך שימוש לרעה בסמכותו עושה או מורה לעשות מעשה שרירותי, הפוגע בזכותו של אחר, דינו מאסר שלוש שנים ו/או

ב. סעיף 280 (2) לחוק הקובע, כי עובד הציבור הנכנס למגוריו של אדם, נגד רצונו, כשאין הדבר מותר לו על פי דין, או שלא לפי הסדרים שנקבעו לכך בדין, דינו מאסר שלוש שנים ו/או

ג. סעיפים 378, 379, 380 ו-382 לחוק, בדבר תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות ו/או

ד. סעיפים 368 (ב) ו-368 (ג) לחוק בדבר תקיפת קטין והתעללות בקטין ו/או

ה. סעיף 447 לחוק בדבר הסגת גבול, הקובע בין היתר כי הנכנס לנכס כדי להפחיד המחזיק בנכס, כאשר הוא נושא נשק חם, דינו מאסר ארבע שנים ו/או

ו. סעיף 452 לחוק בדבר היזק בזדון ו/או

ז. סעיפים 68, 70 ו-72 לחש"צ, בדבר חריגה מסמכות וחריגה מסמכות שיש עימה גרימת נזק וגרימת חבלה.

נזקי התובעים

36. כתוצאה מהאירוע נשוא כתב התביעה נגרמו לתובעת הנזקים הבאים:
- א. בעקבות שבירת שתי הדלתות של ארון הבגדים שבחדר השינה של הילדים ושבירת מדפיו ע"י הנתבעים מס' 1-6, נאלצה התובעת להחליף את שתי הדלתות והמדפים ולתקן את הארון בכללותו.
- א.1. התובעת תטען כי הינה זכאית לפיצוי בגין עלות החלפת חלקי הארון הנ"ל השבורים ותיקון הארון בסך 1,600 ש"ח.
- סכום זה כשהינו משוערך מיום הארוע ועד ליום הגשת התביעה, עומד על סך 5,498 ש"ח.
- ב. בעקבות שבירת לוחות העץ של המיטות הזוגיות שבחדר השינה של הילדים ע"י הנתבעים מס' 1-6, נאלצה התובעת להחליף את שתי המיטות של הילדים.
- ב.1. התובעת תטען כי הינה זכאית לפיצוי בגין עלות החלפת שתי המיטות הנ"ל בסך 1,300 ש"ח.
- סכום זה כשהינו משוערך מיום הארוע ועד ליום הגשת התביעה, עומד על סך 4,467 ש"ח.
- ג. בעקבות שבירת חלקי הזכוכית של המזנון שעמד בסמוך לדלת הכניסה לבית ושל הדלת הפנימית שבחדר הכניסה לבית ע"י הנתבעים מס' 1-6, נאלצה התובעת להחליף את כל החלקים הנ"ל שנשברו ועשויים מזכוכית.
- ג.1. התובעת תטען כי הינה זכאית לפיצוי בגין עלות החלפת חלקי הזכוכית הנ"ל בסך 500 ש"ח.
- סכום זה כשהינו משוערך מיום הארוע ועד ליום הגשת התביעה, עומד על סך 1,718 ש"ח.
- ד. זאת ועוד, התובעת זכאית לפיצוי בגין צערה ועגמת הנפש המרובים אשר נגרמו לה כתוצאה מהכניסה שלא כדין לביתה, הפיכת הבית על תכולתו, השבירה וההריסה של חפצי הבית וקריעת התמונות של המשפחה שהיה להן ערך רגשי רב עבודה והינה מעמידה את תביעתה בשל נזקים אלה על סך 15,000 ש"ח.
37. א. כתוצאה מהתקיפה, התובעים מס' 2 ו-3 חשו ברע כמה ימים ונאלצו ליטול כדורי הרגעה לשיכוך הכאבים שחשו בכל חלקי גופם.
- ב. התובעים מס' 2 ו-3 יטענו כי הינם זכאים לפיצוי בגין נזקיהם הנפשיים ועגמת הנפש אשר נגרמו להם כתוצאה מהמכות, הבעיטות, ההשכבה בשלולית, הערמת המרצפות על בטנם וההשפלה שחשו בה כמפורט לעיל, וכל אחד מהם מעמיד את תביעתו בשל נזקים אלה על סך 30,000 ש"ח.

38. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.
אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם
לשלם לתובעים את נזקיהם כמפורט בכתב בתביעה, בצירוף הפרשי הצמדה
וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל, בנוסף להוצאות
משפט.

ירושלים, היום, 4 בפברואר לשנת 1997.

ש/ה ת"ר
האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובעים

(ת.ש. 1285 מ"מ 17843)